

Kuća u kojoj je živeo celog svog života, više nema, ali je na istom mestu napravljena nova, ali se to i dalje bar medju starijim Starčevcima zove Zoljarova kuća, a nosi ime po nadimku koji je cela ta familija nosila iz jednostavnog razloga što su se bavili pčelarstvom, a Starčevci su za pčele rekli zolje. Deda Mata je bio oženjen Katom rođ. Žalac i imali su troje dece: Sofiju koja je bila udata kod Pavlovića, Maricu koja je bila udata u Opovu i sina Paju koji je bio oženjen Rezom rođ. Brajac. Baba Kata je iznanađena jedne godine za Božić umrla i deda Mata je ostao udovac. Kao mladi čovek za vreme Prvog svetskog rata bio je u Austrougarskoj vojsci kao i većina mladića iz zemalja koje su bile pod Austrougarskom vlašću. Borio se na ratištima diljem tadašnje carevine. Ne znam da je bio ranjen, ali nekih posledica je očigledno bilo jer je povremeno bio u bolnici. Iako su Zoljarovi imali dosta zemlje i trebalo je raditi na poljoprivredi, deda Mata je svoj život posvetio pčelama i pčelarstvu. U to doba samo nekoliko familija u Starčevu se bavilo pčelarstvom i to intenzivno, jer je med donosio i dobre prihode. Da se deda Mata bavio pčelarstvom govori i to da je imao i specijalna kola - platon za prevoz košnica s mesta na mesto, a po bogatstvu pčelinje paše, a govorio je uvek da je med na osovini, što znači da pčele stalno treba seliti. Imao je deda Mata i specijalno napravljenu kolibu tj. drvenu kućicu koja se vrlo brzo sklapala i rasklapala, a koja se selila zajedno sa košnicama. U ovo doba godine, pre početka cvatanja bagrema, deda Mata sa košnicama i kolibom odselili bi negde blizu Mramorka na obronke Deliblatske peščare, koja je bila bogata bagremovom šumom. Kad je bagrem ocvaio i kad je bagremov med u saću bio zreo, mi deca smo se veselili vožnji kolima sve do Peščare, kako bi išli da pomognemo u vrcanju meda. Deda Mata je uvek bio uz svoje pčele, tako da je od proleća pa sve do jeseni bio s pčelama negde na paši. Znao je deda Mata da dodje i kući, naročito ako je trebalo pripremiti sve potrebno za vrcanje meda, pa kad bi se spremali za put kod pčela, iako je bila još noć tj. još nije svanulo, znao je nama deci da kaže "Ajte, ajte deco, sad će noć!", kako bi nas požurio da se što pre krene na put. Nakon bagremove paše u Peščari, pčele su se selile sve bliže kući, negde u polje, gde se očekivala suncokretova paša, zatim bosiljak, koji je rastao po strništima, nakon kosidbe ječma i žita. U to vreme je počelo i čuvanje bostana, tako da je deda Mata bio od dvostruke koristi što je bio u polju, usput je čuvao i bostan. S obzirom da je bio bliže kući, češće ga se je obilazilo, radi vode i hrane koja mu se nosila, a i radi navike da ga uvek neko brija, pa sam i ja znao biciklom ga običi odneti hranu i vodu pa ga usput i obrijati. Kako je bio ponosan na svoje košnice i pčele, tako je bio ponosan i na ostali dio domaćinstva. Zoljarovi su uvek imali dobre debele svinje, puno dvorište kokoši, a na ambaru puno golubova. Oko kuće a i u samoj avliji bilo je dudova, pa za vršidbu je već bilo i friške dudinjare. Ta dudinjara je bila posebna jer je Deda Mata u nju dodavao meda. Znali su se koji put radnici našaliti s Deda Matom pa reći da mu je slaba rakija, ali im je on spretno odgovorio "Potegni samo, stići će ona tebe". Kako je kuća bila skoro zadnja u selu ili kako bi rekli "na kraj sela", prema priči Deda Mata, bila je i na udaru lopova i razbojnika, naročito u doba pred Prvi svetski rat, pa i nakon njega. Iz tog razloga Zoljarovi su uvek imali i dobrog psa čuvara, a kuća se s prvim sumrakom dobro zatvarala i zaključavala, što sam već negde i pisao. Iako je Deda Mata bio pomalo ćutljiva osoba, volio je nas decu, na neki poseban način, pa kad bi se skupili kod Zoljarovih, obično je rekao Tejki Rezi da nam izvadi meda na tanjir, pa neka se najedemo meda, a to je uvek kod nas dece prolazilo sa oduševljenjem. Ako nije bilo čistog meda, uvek je bilo aplegera tj voska s medom kojeg smo isisavali, a vosak nas je podsećao na žvakaće gume. Deda Mata je ostario, Teču je napustio vid, pčele nije imao ko da nasledi i tako se tradicija pčelarstva kod Zoljarovih lagano ugasila, a ime je još uvek ostalo.